

Ceturtdiena, 2011. gada 15. decembris

Azerbaidžāna — it īpaši Rafiq Tagi lieta

P7_TA(2011)0590

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. decembra rezolūcija par Azerbaidžānu — it īpaši Rafiq Tagi lietu

(2013/C 168 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Azerbaidžānu, jo īpaši rezolūcijas par cilvēktiesību jautājumiem,
 - ņemot vērā 2011. gada 29. un 30. septembrī notikušās Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes secinājumus,
 - ņemot vērā Azerbaidžānas un Eiropas Kopienų Partnerības un sadarbības nolīgumu, kas stājās spēkā 1999. gadā,
 - ņemot ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* preses sekretāra 2011. gada 12. oktobra paziņojumu,
 - ņemot vērā ES un Azerbaidžānas Sadarbības padomes 12. sanāksmi, kas notika Briselē 2011. gada 25. novembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā *Rafiq Tagi* — prominents Azerbaidžānas rakstnieks un žurnālists — nomira Baku 2011. gada 23. novembrī no ievainojumiem, kurus viņš guva brutālā saduršanas uzbrukumā četras dienas pirms nāves;
- B. tā kā Azerbaidžānas valdība ierosināja kriminālizmeklēšanu šajā lietā;
- C. tā kā ir ziņots, ka nedēļās pirms uzbrukuma *Rafiq Tagi* tika draudēts ar nogalināšanu, un tiek uzskatīts, ka tā bija atreibība par rakstu, kas bija publicēts *Radio Azadlyq* (Brīvība) tīmekļa vietnē 2011. gada 10. novembrī, kurā viņš kritizēja pašreizējo Irānas valdību;
- D. tā kā *Rafiq Tagi* bija izcietis brīvības atņemšanu pēc tam, kad 2007. gada maijā tika notiesāts par reliģiskā naida kurināšanu, pamatojoties uz viņa rakstu laikrakstā *Sanat*, kurā viņš puda viedokli, ka islāmiskās vērtības traucē Azerbaidžānas integrācijai Eiropas struktūrās un kavē demokrātisko progresu;
- E. tā kā vadošs Irānas garīdznieks *Grand Ayatollah Fazel Lankarani* pēc šī raksta publicēšanas izdeva fatvu, kurā aicināts nogalināt *Rafiq Tagi*, tā kā šajā fatvā tika aicināts nogalināt arī laikraksta *Sanat* redaktoru *Samir Sadagatoglu*;
- F. tā kā Irānas varas iestādes nekad nav nosodījušas šo fatvu, kura ir aicinājums uz slepkavību, kā arī nav skaidri noteikušas, ka būtu saucams pie atbildības ikviens aizdomās turētais par kūdišanu uz uzbrukumiem *Rafiq Tagi* vai *Samir Sadagatoglu* un par šo noziegumu plānošanu, veikšanu, vai palīdzēšanu tos veikt;
- G. tā kā ANO Cilvēktiesību komiteja, kas pārrauga Starptautiskās Pilsonisko un politisko tiesību konvencijas, kuras dalībvalsts puse ir Irāna, īstenošanu (ICCPR), nesēn ir pādusi bažas par Irānas kriminālkodeksa 226. pantu, kurā noteikts, ka: „par slepkavību tiks saņemts sods, ja vien noslepkavotā persona nebija pelnījusi nāvi saskaņā ar islāmisko likumu”; tā kā fatvas tiek izmantotas, kā attaisnojums, jo attiecīgā persona bija „pelnījusi nāvi”;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. decembris

- H. tā kā Azerbaidžānas varas iestādes nekad nav nepārprotami nosodījušas fatvu un publiskos nogalināšanas draudus, kurus saņēma *Rafiq Tagi*, kad 2007. gadā viņu tiesāja par „neslavas celšanu reliģijai”; tā kā par viņa nāvi tikpat kā netika ziņots valsts kontrolētajā televīzijā un varas iestādes joprojām nav paukušas publisku nosodījumu par viņa slepkavību;
- I. tā kā Azerbaidžānas varas iestādēm ir ļoti mazi panākumi, izmeklējot uzbrukumus žurnālistiem, tādējādi veicinot bailu un nesodāmības atmosfēru, kas pēdējo gadu laikā pieņemas spēkā plašsaziņas līdzekļu kontekstā;
- J. tā kā Azerbaidžāna aktīvi piedalās Eiropas kaimiņattiecību politikā un Austrumu partnerībā, kā arī ir *Euronest* dibinātājlocekle un ir apņēmusies ievērot demokrātijas principus, cilvēktiesības un tiesiskumu, kas ir šo iniciatīvu pamatvērtības;
- K. tā kā Azerbaidžāna no 2012. līdz 2013. gadam būs Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes pagaidu locekle, un ir apņēmusies aizsargāt vērtības, kas paustas ANO Cilvēktiesību hartā;
- L. tā kā Azerbaidžāna ir Eiropas Padomes dalībvalsts un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas līgumslēdzēj-puse un tā kā Azerbaidžāna ir parakstījusi daudzus starptautiskos līgumus cilvēktiesību jomā, tostarp Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- M. tā kā Azerbaidžāna, būdama Eiropas Padomes, EDSO, EKP rīcības plāna dalībvalsts un Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes Prāgā Kopīgās deklarācijas parakstītājvalsts, ir apņēmusies ievērot cilvēktiesības, kā daļu no Eiropas pamatvērtībām;
1. asi nosoda *Rafiq Tagi* slepkavību un pauž bažas par *Samir Sadagatoglu* drošību; pauž neapmierinātību par to, ka Azerbaidžānas varas iestādes nav skaidri paukušas nosodījumu par *Rafiq Tagi* slepkavību un nav nodrošinājušas sabiedrības informētību par to apstākļu izmeklēšanu, kas saistīti ar viņa nāvi;
 2. atzinīgi vērtē Azerbaidžānas valdības lēmumu izveidot īpašu darba grupu *Rafiq Tagi* slepkavības izmeklēšanai; aicina Azerbaidžānas varas iestādes nodrošināt, ka izmeklēšana ir rūpīga un efektīva, un ka vainīgie tiek pakļauti kriminālvajāšanai un saukti pie atbildības tiesas prāvā, kas atbilst starptautiskiem taisnīgas tiesas standartiem;
 3. aicina Azerbaidžānas varas iestādes darīt visu iespējamo, lai aizsargātu *Samir Sadagatoglu* dzīvību un drošību;
 4. vērš uzmanību uz to, ka ICCPR nosaka viedokļa un vārda brīvību, tostarp brīvību kritizēt reliģijas vai uzskatu sistēmas; uzsver, ka vārda brīvība gan tradicionālā izpratnē, gan tiešsaistē ir brīvas un demokrātiskas sabiedrības, kā arī citu tiesību aizsardzības un veicināšanas būtisks aspekts; aicina Azerbaidžānas varas iestādes atturēties no kriminālkodeksa ļaunprātīgas izmantošanas, lai aplūsinātu brīvas debates par reliģijas jautājumiem;
 5. atgādina, ka neierobežota piekļuve informācijai un saziņai, kā arī necenzēta piekļuve internetam (interneta brīvība) ir vispārējās tiesības un bez tām nav iespējama cilvēktiesību, piemēram, vārda brīvības un informācijas pieejamības brīvības, kā arī pārredzamības un pārskatbildības nodrošināšana sabiedriskajā dzīvē;
 6. uzstāj, ka absolūti nepieņemams ir tas, ka daži reliģiju vai uzskatu sistēmu piekritēji kūda uz vardarbību pret tiem cilvēkiem, kas pauž viedokļus, kuri tiek apzīmēti, kā „apvainojoši”, uzstāj, ka tiem, kas atbildīgi par šādiem draudiem un kūdišanu, ir jāstājas tiesas priekšā, un ka pilnībā jānodrošina apdraudēto cilvēku vārda brīvība un drošība;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. decembris

7. mudina Irānas varas iestādes svītrot „pelnītas nāves” koncepciju no kriminālkodeksa, kura pārskatīšanu patlaban apspriež Irānas parlaments; pauž vislielākās bažas par to, ka Irānas tiesās par aizstāvības argumentu slepkavības lietās izmanto to, ka pastāv fatva, kas aicina nogalināt attiecīgo cilvēku, pamatojoties uz to, ka upuris bija "pelnījis nāvi"; mudina Irānas varas iestādes nodrošināt, ka ikviens, kas turēts aizdomās par kūdīšanu uz slepkavību, tās plānošanu, veikšanu vai palīdzēšanu to veikt, tiek saukts pie atbildības tiesas prāvā, kas atbilst starptautiskajiem taisnīgas tiesas standartiem, neatkarīgi no tā, vai slepkavība notikusi Irānā vai ārpus tās;
8. aicina Irānas varas iestādes piedāvāt Azerbaidžānas varas iestādēm visu nepieciešamo sadarbību *Rafiq Tagi* slepkavības izmeklēšanā, kā arī nodrošināt, lai Irānas garīdznieki neaicina nevienu noslepkavot, nedz Irānā, nedz ārpus tās;
9. aicina Azerbaidžānas varas iestādes izrādīt patiesu apņemšanos ievērot cilvēktiesības un panākt savu saistību izpildi, kas noteiktas starptautiskās tiesībās, kā arī *Euronest*, Austrumu partnerības vai jebkāda cita turpmāka asociācijas nolīguma ar ES kontekstā, jo īpaši attiecībā uz tiesībām uz dzīvību un vārda brīvību;
10. pauž nožēlu par to, ka Azerbaidžānas varas iestādes nav piešķirušas vīzu Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas referentam politielodzīto jautājumos; aicina Azerbaidžānas valdību dot iespēju referentam apmeklēt valsti, lai viņš varētu izmeklēt iespējamo politielodzīto situāciju;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Azerbaidžānas Republikas valdībai un parlamentam, Irānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Padomei, Komisijai un ANO Cilvēktiesību padomei.

Sieviešu stāvoklis Afganistānā un Pakistānā

P7_TA(2011)0591

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. decembra rezolūcija par sieviešu stāvokli Afganistānā un Pakistānā

(2013/C 168 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju Pakistānā, jo īpaši 2011. gada 20. janvāra rezolūciju⁽¹⁾, kā arī 2010. gada 20. maija⁽²⁾ un 2007. gada 12. jūlija⁽³⁾, 2007. gada 25. oktobra⁽⁴⁾ un 2007. gada 15. novembra⁽⁵⁾ rezolūcijas,
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu, jo īpaši 2009. gada 24. aprīļa rezolūciju par sieviešu tiesībām Afganistānā⁽⁶⁾ un 2010. gada 16. decembra rezolūciju par jaunu stratēģiju attiecībā uz Afganistānu⁽⁷⁾;
- ņemot vērā 2010. gada 16. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē 2009. gadā un Eiropas Savienības politiku šajā jomā⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ OV C 161 E, 31.5.2011, 147. lpp.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008, 583. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 263 E, 16.10.2008, 666. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 282 E, 6.11.2008, 434. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 184 E, 8.7.2010, 57. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ OV C 285 E, 21.10.2010, 33. lpp.